

UCHWAŁA Nr 2548/ 10

Zarządu Województwa Świętokrzyskiego
z dnia 22 kwietnia 2010 r.

w sprawie przyjęcia stanowiska Zarządu Województwa Świętokrzyskiego na temat „Strategii UE 2020” w ramach konsultacji z europejskimi regionami i miastami przeprowadzanych przez Komitet Regionów

Na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz.U. z 2001 r. nr 142 poz. 1590 z późn. zm.), uchwała się, co następuje:

§ 1

Przyjmuje się stanowisko Zarządu Województwa Świętokrzyskiego na temat „Strategii UE 2020” w ramach konsultacji z europejskimi regionami i miastami przeprowadzanych przez Komitet Regionów, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Dyrektorowi Departamentu Polityki Regionalnej.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Marszałek Województwa
Świętokrzyskiego

Adam Jarubas

UNIA EUROPEJSKA

Komitet Regionów

KONSULTACJE EUROPEJSKICH MIAST I REGIONÓW

„Twój głos w sprawie strategii Europa 2020”

(w następstwie konsultacji KR-u dla europejskich regionów i miast
w sprawie nowej strategii zrównoważonego wzrostu)

W dniu 3 marca 2010 r. Komisja Europejska przedstawiła strategię Europa 2020 – strategię inteligentnego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu, która ma być następczynią strategii lizbońskiej (patrz opis w załączniku 2).

Teraz Rada Europejska ma potwierdzić ogólny kierunek tej strategii oraz najważniejsze cele unijne, jak również ostatecznie ją zatwierdzić.

Niemniej jednak niektóre ważne kwestie w strategii, dotyczące władz lokalnych i regionalnych pozostają otwarte. Są to potrzeba zróżnicowanych celów na poziomie terytorialnym, potrzeba posiadania wskaźników sięgających poza PKB, rzeczywista rola władz lokalnych i regionalnych w tworzeniu i realizacji nowej strategii, powiązania między strategią Europa 2020 a polityką spójności i budżetem UE oraz potrzeba informowania o nowej strategii wszystkich obywateli UE (patrz notatka informacyjna w załączniku 1).

Ważne jest, aby kwestie te zostały dokładnie przeanalizowane przed ostatecznym przyjęciem strategii Europa 2020 przez Radę Europejską w czerwcu.

Przełącz swoją opinię przywódcom krajowym i europejskim, którzy spotkają się na czerwcowym szczycie Rady Europejskiej: twój udział się liczy!

Szczegółowe informacje można znaleźć na stronie: <http://portal.cor.europa.eu/europe2020/>

Uwagi i opinie można przysyłać w wybranym języku urzędowym UE. Zostaną one opublikowane na wyżej wymienionej stronie internetowej w języku oryginalnym oraz w języku angielskim (dane kontaktowe respondenta nie zostaną opublikowane).

Wypełniając kwestionariusz prosimy w miarę możliwości korzystać z okienek przeznaczonych na odpowiedzi w tym samym pliku. Prosimy przysyłać odpowiedzi w formacie Word (doc) na adres: consultation@cor.europa.eu

28 kwietnia 2010 r.

Imię i nazwisko wysyłającego ¹	
Dane kontaktowe (adres, nr tel., e-mail)	
Reprezentowana instytucja:	
Państwo	

1. Cele strategii Europa 2020

Komisja przełożyła trzy priorytety strategii Europa 2020 (inteligentny, zrównoważony i sprzyjający włączeniu społecznemu wzrost) na pięć celów UE realizowanych na poziomie europejskim:

1. 75% ludności w wieku 20-64 lat powinno mieć zatrudnienie.
2. 3% unijnego PKB należy inwestować w badania i rozwój.
3. Należy osiągnąć cele 20/20/20 w zakresie klimatu i energii (włącznie z ograniczeniem emisji dwutlenku węgla nawet o 30%, jeśli pozwolą na to warunki).
4. Liczbę osób przedwcześnie kończących naukę szkolną należy ograniczyć do 10%, a co najmniej 40% osób z młodego pokolenia powinno zdobywać wyższe wykształcenie.
5. Liczbę osób zagrożonych ubóstwem należy zmniejszyć o 20 mln.

Aby zapewnić, że każde państwo członkowskie dostosuje strategię Europa 2020 do swoich potrzeb, z uwzględnieniem specyficznej sytuacji krajowej oraz różnych pozycji startowych, Komisja Europejska wzywa je, by do czasu czerwcowego szczytu Rady Europejskiej przełożyły cele strategii na cele krajowe.

1.1 Czy zachowano odpowiednią równowagę między trzema wymiarami strategii: gospodarczym, społecznym i ekologicznym? Jeżeli nie, proszę wyjaśnić na czym to polega.

Oparcie nowego modelu gospodarczego Europy do roku 2020 na trzech zasadniczych priorytetach: wiedzy i innowacji, bardziej konkurencyjnej i zrównoważonej gospodarce generującej wysoki poziom zatrudnienia, w istotny sposób przyczyni się do osiągnięcia równowagi we wszystkich trzech wymiarach strategii. Koncentracja na ograniczonej liczbie priorytetów wydaje się być właściwa, z uwagi na przeciwdziałanie rozproszonemu środkom. W tak sformułowanych priorytetach istnieją szerokie możliwości ukierunkowania

¹

Zastrzeżenie prywatności: dalsze opracowanie kwestionariusza wymaga założenia odpowiedniej dokumentacji i przetworzenia danych osobowych respondenta (imię i nazwisko, dane kontaktowe itp.). Gdyby potrzebowali Państwo dodatkowych informacji lub chcieli skorzystać z praw przysługujących Państwu na mocy rozporządzenia (WE) 45/2001 (np. dostęp do danych lub ich sprostowanie), prosimy o kontakt z administratorem danych osobowych (kierownik Działu Sieci i Pomocniczości) pod adresem analysis@cor.europa.eu. W razie potrzeby mogą się Państwo także zwrócić do inspektora ochrony danych w Komitecie (data.protection@cor.europa.eu). Zainteresowanym osobom przysługuje prawo do odwołania się w każdej chwili do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (www.edps.europa.eu). Państwa dane osobowe nie zostaną opublikowane w Internecie.

działań zarówno dla bogatych jak i dla mniej zamożnych państw członkowskich.

1.2 Czy liczba celów jest wystarczająca i czy są one odpowiednio sformułowane?

Kluczem do sukcesu w realizacji strategii jest wytyczenie jasno sformułowanych

i wymiernych celów zakładanych do osiągnięcia na poziomie całej UE ale także przełożenie tych celów na zróżnicowane uwarunkowania rozwojowe krajów członkowskich i regionów.

Z pozycji regionu należącego do regionów zapóźnionych, charakteryzujących się niekorzystną strukturą i niską efektywnością gospodarki, wysoką stopą bezrobocia i wysokim wskaźnikiem ubóstwa, dużą wagę przywiązujemy do celu czwartego skupiającego się na zwiększeniu liczby osób z młodego pokolenia uzyskujących wyższe wykształcenie i zmniejszeniu liczby osób kończących przedwcześnie naukę oraz do celu piątego koncentrującego się na zmniejszeniu liczby osób zagrożonych ubóstwem. Realizacja tych celów rozumiana jest nie jako transfer socjalny ale jako działania na rzecz tworzenia nowych miejsc pracy, wspieranie młodzieży w uzyskaniu pierwszego doświadczenia zawodowego ułatwiającego wejście na rynek pracy.

Wydaje się, iż w kontekście doświadczeń związanych z ostatnim kryzysem gospodarczym zdecydowanie wykraczającym poza wahania koniunkturalne, zasadne jest rozważenie potrzeby wprowadzenia celu szóstego związanego z reformą sektora finansowego oraz wzmocnieniem zasad ostrożnościowych (limity deficytu budżetowego czy progu zadłużenia) i poprawą nadzoru nad rynkami finansowymi.

1.3 Jakie inne cele należałoby zaproponować w Państwa kraju jako cele krajowe, aby uwzględnić warunki regionalne i różne pozycje startowe na poziomie lokalnym i regionalnym?

W nowych krajach członkowskich cele na poziomie krajowym, a także regionalnym powinny uwzględniać również cele infrastrukturalne, głównie związane z szeroko rozumianą infrastrukturą komunikacyjną (transportową i teleinformatyczną), energetyczną i społeczną. Dalszy rozwój sieci transeuropejskich i komplementarnych z nimi krajowych i regionalnych inwestycji transportowych i telekomunikacyjnych pozwoli na poprawę dostępności terytorialnej oraz ograniczanie głównych barier konkurencyjności regionów.

2. Wskaźniki związane ze strategią Europa 2020

Komisja ogłosiła, że wyniki realizacji strategii będą analizowane co roku „na podstawie zbioru wskaźników pokazujących ogólny postęp w realizacji celu inteligentnej, ekologicznej i sprzyjającej włączeniu społecznemu gospodarki generującej wysoki poziom zatrudnienia, wydajności i spójności społecznej”. Niemniej jednak we wniosku nie wskazano żadnych wskaźników.

Wytyczne polityczne strategii gospodarczych opracowano na podstawie mierzalnych wyników. W chwili obecnej istnieje szeroki konsensus dotyczący potrzeby połączenia PKB ze wskaźnikami, które skuteczniej mierzą wydajność ekonomiczną i standardy oraz jakość życia.

2.1 Jakiego rodzaju wskaźników należy użyć do mierzenia postępu w realizacji celów przyjętych na poziomie europejskim?

Definiując cele i dobierając do nich system wskaźników należy przede wszystkim określić obszary, na które można oddziaływać aby takie wskaźniki osiągnąć.

Wydaje się potrzebne wprowadzenie w większym stopniu, szczególnie w dziedzinie innowacji oraz badań naukowych, wskaźników o charakterze efektywnościowym w miejsce wskaźników posługujących się wielkościami nakładów.

2.2 Jakiego rodzaju problemy mogą wiązać się z używaniem tego rodzaju wskaźników?

Zwiększenie nacisku na wskaźniki efektywnościowe może stwarzać problemy z uzyskiwaniem takich danych na poziomie europejskim ze statystyki publicznej. Zauważyć należy również, że problemem w pomiarze wskaźników związanych z osiąganiem celów gospodarczych czy społecznych może być stosowana dotychczas zasada polegająca na tym, że podejmowane działania o wymiarze regionalnym i lokalnym w ramach polityki spójności nie były (nie są) zaliczane do działań wypełniających cele strategii lizbońskiej, podczas gdy wiele z nich realizowanych na tym poziomie (gmina, powiat, region) ma często dość duży wpływ na kształtowanie się wielu wskaźników. Wymaga to jednak dużej rozwagi przy ustalaniu kategorii interwencji przypisywanych różnym działaniom, ponieważ niektóre obszary często zachodzą na siebie.

3. Europa 2020: rola władz lokalnych i regionalnych

Komisja proponuje, aby:

„wszystkie władze lokalne, regionalne i krajowe” współpracowały na zasadach partnerstwa, „zacieśniając współpracę z parlamentami oraz partnerami społecznymi i przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego, przyczyniając się do opracowania krajowych programów reform oraz do ich realizacji”.

Jednakże, kiedy przychodzi do praktycznej realizacji tego założenia – szczególnie

jeżeli chodzi o siedem projektów przewodnich, które powinny służyć realizacji najważniejszych celów strategii Europa 2020 (patrz dołączone informacje) – Komisja proponuje koordynowanie prac i inicjatyw na poziomie UE i na poziomie krajowym, natomiast milczy na temat roli poziomu lokalnego i regionalnego.

3.1 Czy w Pana/Pani kraju istnieją mechanizmy instytucjonalne, które mogłyby w sposób skuteczny pomóc w zaangażowaniu miast i regionów w opracowanie strategii (określenie celów krajowych i programów reform) oraz w jej realizację? W jaki sposób miasta i regiony mogą uzyskać gwarancję, że strategia będzie skuteczniej uwzględniać różnice lokalne i regionalne i będzie lepiej do nich dostosowana?

Regiony, miasta i ośrodki lokalne uczestniczą na różnych poziomach w konsultacjach europejskich i krajowych dokumentów o charakterze strategicznym oraz operacyjnym, dotyczących realizacji polityki rozwoju i poprzez aktywny udział mogą wyrażać opinie i stanowiska środowisk, które reprezentują. Strona rządowa dokłada starań do partnerskiego kształtowania relacji z samorządami wojewódzkimi, inicjując tworzenie tematycznych grup roboczych, włączając je w prace nad opracowaniem ww. dokumentów. Jednakże duże dysproporcje w rozwoju polskich regionów rzutują na występowanie pewnej sprzeczności interesów pomiędzy samymi regionami oraz pomiędzy polityką krajową a interesami niektórych regionów. Duże, silne i dobrze rozwinięte regiony najczęściej tworzą partnerstwa i porozumienia w celu realizacji polityki konkurencyjności, natomiast regiony zapóźnione mające z reguły słabszy kapitał społeczny oraz charakteryzujące się niskim rozwojem infrastruktury nie uzyskują gwarancji polityki państwa skutecznie uwzględniającej potrzeby rozwojowe tych regionów.

Pozytywnie, należy ocenić podejmowane próby uzyskania kompromisu i partnerskiego podejścia do rozwiązywania problemów wynikających z konfliktu interesów.

3.2 W jaki sposób postrzega Pan/Pani rolę swojej instytucji w realizacji strategii Europa 2020 (ogólnie i szczegółowo – w opracowywaniu projektów przewodnich)?

Samorządy regionalne realizują założenia strategii unijnych, krajowych oraz strategii rozwoju województwa poprzez regionalne programy operacyjne, negocjowane z Komisją Europejską we współpracy z Instytucją Koordynującą. Zakres i rolę samorządów reguluje odpowiednie ustawy o zasadach prowadzeniu polityki rozwoju i o samorządzie terytorialnym.

Regiony i reprezentujące je instytucje powinny uczestniczyć na zasadach pełnego partnerstwa w wypracowywaniu projektów przewodnich poprzez uczestnictwo w konsultacjach, tworzonych na użytek opracowania grupach roboczych, wymianie doświadczeń i poznawaniu „dobrych praktyk”

4. Europa 2020, finansowanie unijne i polityka spójności

Komitet Regionów podkreśla, że celem polityki spójności jest:

„zmniejszenie dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów” (traktat o Unii Europejskiej, art. 174). Jeżeli priorytetem strategii Europa 2020 ma rzeczywiście być powiązanie między wzrostem gospodarczym a celami spójności (gospodarczymi, społecznymi i terytorialnymi), to należy go przełożyć na wykonalne cele.

W dokumencie Komisji Europejskiej dotyczącym strategii Europa 2020 czytamy:

„(...) polityka spójności i jej fundusze strukturalne są ważne same w sobie, ale oprócz tego są to również istotne mechanizmy umożliwiające osiągnięcie inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu w państwach członkowskich i na poziomie regionalnym”.

Następnie stwierdza się:

„Dyskusja powinna dotyczyć nie tylko wysokości finansowania, ale również kształtu różnych instrumentów (takich jak fundusze strukturalne, fundusze dotyczące rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich, ramowy program badawczy oraz program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP)), który umożliwi osiągnięcie celów strategii Europa 2020 i zapewni maksymalne oddziaływanie, skuteczność i wartość dodaną UE”,

uznając, że

„Ważne jest również, aby korzyści ze wzrostu gospodarczego rozkładały się równo w całej Unii, w tym w regionach najbardziej oddalonych, zwiększając w ten sposób spójność terytorialną”.

4.1 W jaki sposób i na jakich warunkach polityka spójności mogłaby zrealizować stawiany jej w traktacie główny cel „zmniejszenia dysproporcji” równocześnie przyczyniając się do realizacji priorytetów strategii Europa 2020 dotyczących inteligentnego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu?

Polityka spójności uwzględniająca zasadę solidarności powinna się koncentrować na realizacji celu głównego „zmniejszenia dysproporcji”. Nie da się zbudować wysokiej konkurencyjności Europy na arenie światowej, w sytuacji rozszerzających się obszarów ubóstwa czy też różnych form wykluczenia społecznego. Dobre przykłady (Finlandia) pokazują, iż aktywna i przemyślana polityka krajowa umożliwia osiągnięcie sukcesów w budowaniu wysokiej jakości nauki oraz efektywnej działalności badawczo-rozwojowej i innowacyjnej także na obszarach uznawanych za peryferyjne.

Pozytywne rezultaty polityki spójności zostały dostrzeżone przez inne kraje spoza członków Unii Europejskiej, w tym liderów grupy krajów rozwijających się takich jak Chiny, Indie, Brazylię, które obecnie budują zręby własnej polityki regionalnej. Należy pamiętać także, iż

to właśnie polityka spójności w głównej mierze sprzyjała wszystkim rozszerzeniom Wspólnoty i wciąż jest „magnesem” dla państw aplikujących do UE. Kwestia wspierania regionów zapóźnionych wykracza poza samo zagadnienie solidarności, a wykorzystanie istniejących zasobów w tych regionach przyczyni się do ogólnego rozwoju Unii Europejskiej. Regiony te dzięki dodatkowemu wsparciu z funduszy UE będą mogły wykorzystać w pełni swój potencjał, stwarzając warunki do rozwoju przedsiębiorczości oraz kapitału ludzkiego, likwidując cywilizacyjne luki w takich dziedzinach jak transport, ochrona środowiska, edukacja, ICT.

Główny cel „zmniejszania dysproporcji” jest przez niektórych przeciwstawiany celowi „konkurencyjność” rozumianego, jako wspieranie ośrodków wzrostu. Co więcej, próbuje się wzmocnić znaczenie tego celu kosztem tego pierwszego. Takie stanowisko jest błędne. Gospodarka Unii nie może, bowiem w długim okresie czasu bazować tylko na rozwoju najsilniejszych ośrodków, bez dynamicznego rozwoju regionów zapóźnionych, podjęcie wyzwania konkurencyjnym gospodarkom świata jest niemożliwe.

4.2 W jaki sposób finansowanie unijne powinno przyczyniać się do osiągnięcia spójności terytorialnej oraz do inteligentnego, zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu w kontekście a) ogólnej wysokości tego finansowania; b) jego podziału między różne instrumenty finansowania, takie jak fundusze strukturalne, fundusze dotyczące rolnictwa i rozwoju obszarów wiejskich, ramowy program badawczy oraz program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (CIP)?

Zintegrowanie wielu unijnych instrumentów finansowania i powiązanie ich ze Strategią UE 2020 zapewni większą spójność działań zarówno na poziomie krajowym, jak i regionalnym. Do sukcesu nowej strategii oraz uzyskania gospodarczej, społecznej i terytorialnej spójności, powinny przyczyniać się zarówno polityka spójności, wspólna polityka rolna jak i polityki sektorowe. Zróżnicowanie wysokości finansowania w ramach różnych instrumentów na danym terytorium, powinno być ściśle uzależnione od dotychczasowego poziomu jego rozwoju.

5. Informowanie o strategii Europa 2020

W 2009 r. respondenci KR-u uczestniczący w konsultacjach na temat przyszłości strategii lizbońskiej zasugerowali, że strategia ta nie była postrzegana jako istotna dla życia zwykłych obywateli.

Komisja Europejska uznaje ważną rolę regionów w informowaniu o potrzebie realizacji strategii Europa 2020 oraz o wysiłku, jakiego Europa i jej państwa członkowskie oczekują od swoich „obywateli, przedsiębiorstw i reprezentujących ich organizacji” w związku z przeprowadzeniem niezbędnych reform.

W tym celu zaproponuje „wspólne instrumenty komunikacyjne”, uwzględniające „okoliczności i tradycje krajowe”.

5.1 Czy uważa Pan/Pani, że o strategii Europa 2020 można informować obywateli UE lepiej, niż robiono to w przypadku strategii lizbońskiej? W świetle doświadczeń wyciągniętych z realizacji strategii lizbońskiej – na jakich grupach europejskiego społeczeństwa i na jakich obszarach Europy powinno się szczególnie skoncentrować działania komunikacyjne?

Wydaje się, iż informacje o strategii lizbońskiej w niewystarczającym stopniu docierały do obywateli, a na poziomie regionalnym najczęściej nie wychodziły poza gremia bezpośrednio związane z zarządzaniem regionalnymi programami operacyjnymi lub ich wdrażaniem. Informacja o założeniach Strategii UE 2020, jak również postępach w jej realizacji powinna być kierowana możliwie szeroko zarówno do samorządów lokalnych, środowiska przedsiębiorców, stowarzyszeń branżowych, samorządów gospodarczych, środowisk naukowych i innych środowisk opiniotwórczych, organizacji akademickich, organizacji pozarządowych, innych podmiotów reprezentujących społeczeństwo obywatelskie, partnerów zajmujących się zagadnieniami z zakresu środowiska naturalnego ale także za pośrednictwem mediów do ogółu obywateli.

5.2 Jakie elementy należy włączyć do zbioru narzędzi komunikacyjnych zaproponowanych przez Komisję? W jaki sposób powinny one uwzględniać gospodarcze, społeczne, terytorialne i kulturowe różnicowanie regionów i krajów UE?

Zapewnienie skuteczności przepływu informacji o Strategii UE 2020, mającego na celu podniesienie świadomości i uzyskanie poparcia społecznego dla realizacji celów strategii, wymaga uwzględnienia przede wszystkim różnicowania kulturowego krajów i regionów. Podstawowe znaczenia będzie miało sformułowanie, do jakich grup docelowych planuje się dotrzeć przede wszystkim i jakie narzędzia będą w tych działaniach najskuteczniejsze.

Zestaw narzędzi komunikacyjnych może obejmować:

- przygotowanie strategii współpracy instytucji odpowiedzialnych za informację z grupami docelowymi
- przygotowanie strategii współpracy z mediami,

- prowadzenie konsultacji społecznych oraz informowanie podmiotów konsultujących o stopniu uwzględnienia ich propozycji.
- kampanie informacyjne,
- propagowanie ekspertyz i opinii merytorycznych uznanych ekspertów,
- wykorzystanie Internetu jako kanału komunikacyjnego docierającego głównie do ludzi młodych.
- przygotowanie happeningów oraz eventów.
- przygotowanie konkursów grantowych, adresowanych do organizacji pozarządowych i mediów.